# HAKKI VE SABRI TAVSİYE (12)

(...dünden devam)

**İnsan olayların içyüzünü bilmez. Hoşuna gitmeyen şey hakkında hayırlı olabilir**

"*Hoşunuza gitmese de size savaş yazıldı (farz kılındı). Bazen hoşlanmadığınız bir şey, hakkınızda iyi olabilir ve hoşlandığınız bir şey de hakkınızda kötü olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz."* (Bakara: 216)

Bu âyette de hoşlarına gitmese de savaşın, mü'minlere farz kılındığı; hoşlarına gitmeyen bazı şeylerin, yararlarına, hoşlarına giden bazı şeylerin de zararlarına olabileceği, işlerin içyüzünü ancak Allah'ın bildiği belirtilmektedir.

Evet, insan ne kadar bilgili olsa da onun bilgisi, ancak duyuların verilerine bağlıdır. Duyulara çarpan olaylardan gelir. Yargısı da görünüşlere göredir. Olayların iyi veya kötü olduğunu, bunlardan doğacak yarar veya zararları deney ile bilir. Çoğu kez bir olayı denemeğe imkân olmaz. Denemeğe kalkıldığı zaman da iş işten geçmiş olur. Hasılı insan, olayların dış yüzünü bilir, halbuki Allah, her şeyi yaratan kendisi olduğundan, her şeyin dışını da, içini de bilir. Bu bilgisi uyarınca insanın yararına olan şeyleri emreder, zararına olan şeyleri yasaklar. Onun emrettiği her şey, zahiren hoş görünmese de gerçekte hoştur. Savaş da görünüşte hoş değildir, çünkü insanın ölümüne sebebolabilir. Ama birkaç kişinin ölümüyle bir toplumun hürriyeti, şeref ve nâmusu kurtarılır. Ölenler de cennette ebedî diriliğe erişirler. Peygamberlere arkadaş olmak şerefine ererler. Gerçekten cihâd eden İslâm milletleri yükselmişler, cihâdı bırakınca dünya haritasındaki yerleri küçülmeğe başlamış, sonunda güzelim ülkeleri, yabancılar tarafından asırlarca sömürülmüştür. Cihâdı bırakmak yalnız cepheye gitmemek değildir. Düşmana karşı kuvvet hazırlamayı ihmal etmek, düşman atom bombası yaparken piyade tüfeğiyle yetinmek de cihadı bırakmak demektir. Bugün İslâm'ın karşısındaki emperyalist güçler Marsa giderlerken İslâm milletleri bir uçak dahi yapmaktan âcizdirler. Demek ki cihâdı, yani düşmana karşı cehdi bırakmış, uyuşmuş-lardır.

**(devamı yarın..)**